úterý Svatého týdne

1. čtení: Iz 49,1–6

Proto tě dám národům jako světlo, aby se má spása rozšířila až do končin země.
(Druhá píseň o Hospodinovu Služebníku.)

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Slyšte mě, ostrovy,
dejte pozor, národy, které jste v dáli!
Hospodin mě povolal od matčina lůna,
již v mateřském životě mě nazval jménem.
Z mých úst udělal nabroušený meč,
ve stínu své ruky mě ukryl.
Ukoval mě v zaostřený šíp,
ve svém toulci mě schoval.
Řekl mi: „Jsi mým Služebníkem,
Izraelem, proslavím se tebou.“
Já však jsem pravil: „Nadarmo jsem se namáhal,
naprázdno, zbytečně jsem strávil svou sílu.
Mé právo je však jistě u Hospodina
a má mzda u mého Boha.“
Avšak nyní praví Hospodin,
který si ze mě utvořil Služebníka již v matčině lůně,
abych zas k němu přivedl Jakuba,
abych mu shromáždil Izraele.
Tak jsem ve cti u Hospodina,
protože Bůh můj je mou silou.
Řekl mi tedy: „Nestačí, že jsi mým Služebníkem,
abys obnovil Jakubovy kmeny
a zbytky Izraele přivedl nazpět.
Proto tě dám národům jako světlo,
aby se má spása rozšířila až do končin země.“

Žl 71,1–2.3–4a.5–6ab.15+17

Odp.: Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti.

K tobě se utíkám, Hospodine,
nechť nejsem zahanben navěky!
Ve své spravedlnosti mě vyprosť a vysvoboď,
nakloň ke mně svůj sluch a zachraň mě!

Buď mou ochrannou skálou,
pevností k mé záchraně,
neboť tys moje skála a tvrz.
Bože můj, vysvoboď mě z ruky bezbožného!

Vždyť tys má naděje, Pane,
má důvěra od mého mládí, Hospodine!
V tobě jsem měl oporu od matčina lůna,
od klína mé matky byls mým ochráncem.

Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti,
po celý den budou vyprávět o tvé pomoci,
neboť ji nemohu spočítat.
Bože, učils mě od mého mládí,
až dosud hlásám tvé podivuhodné činy.

Zpěv před evangeliem:

Buď zdráv, náš Králi! Poslouchal jsi Otce, byls veden na kříž jako tichý beránek k zabití.

kulturaslova.cz

Evangelium: Jan 13,21–33.36–38

Jeden z vás mě zradí…
Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.

Slova svatého evangelia podle Jana.

Když Ježíš seděl se svými učedníky, v duchu se zachvěl a s důrazem prohlásil: „Amen, amen, pravím vám: Jeden z vás mě zradí.“ Učedníci pohlíželi jeden na druhého v rozpacích, o kom to říká.

Jeden z jeho učedníků ležel na Ježíšových prsou, ten, kterého Ježíš miloval. Šimon Petr na něj kývl a vybídl ho: „Zeptej se, kdo to je, o kom to říká.“ On se naklonil k Ježíšovým prsům a zeptal se ho: „Pane, kdo je to?“

Ježíš odpověděl: „Ten je to, komu podám omočené sousto.“ A vzal sousto, omočil ho a podal Jidášovi, synu Šimona Iškariotského. Po tom soustu vstoupil do něho satan.

Ježíš mu pak řekl: „Co chceš udělat, udělej rychle.“ Z ostatních, kteří byli u stolu, nikdo nerozuměl, proč mu to řekl. Poněvadž Jidáš spravoval pokladnu, mysleli někteří, že mu Ježíš nařídil: „Nakup, čeho potřebujeme na svátky“ nebo aby dal něco chudým. On pak vzal sousto a hned odešel. Byla noc.

Když Jidáš odešel, Ježíš řekl: „Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm. Je-li Bůh v něm oslaven, oslaví Bůh i jeho v sobě; ano, hned ho oslaví.

Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, ale jak jsem řekl židům, říkám teď i vám: Kam jdu já, tam vy přijít nemůžete.“

Šimon Petr se ho zeptal: „Pane, kam jdeš?“

Ježíš odpověděl: „Kam já jdu, tam za mnou teď nemůžeš jít; půjdeš však za mnou později.“

Petr mu řekl: „Pane, proč nemohu jít za tebou už teď? Svůj život za tebe položím!“

Ježíš mu odpověděl: „Svůj život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“

kulturaslova.cz